

гърняли ученіето на Лутера. Тѣ имахъ героическо мъже-ство, отивахъ къмъ смъртта като на сборъ. Павлина хвърли на тѣхъ погледъ отъ жално състраданіе, а тѣ ѝ отвърнахъ съ ангелска засмивка като ѝ показвахъ на небето, и като че ѝ казвахъ че сичкитѣ жертвы на земята тамъ горѣ са при-сѣждатъ предъ божіето съдовище. Четвърта жертва бѣше единъ Мавръ обвиненъ че тайно исповѣдалъ религіята на праотцытѣ си. Единъ екземпляръ отъ Корана, бащино нас-лѣдіе, намѣренъ въ къщата му, былъ доста за да са ож-ди на огънь. (127) Той пристапваше гордо и величественно. Чернитѣ му и хлѣтнѣлы очи като обзирахъ прекрасныя градъ Севиля, въ който Арапытѣ бѣхъ царували, вижда-хъ са че сравнявахъ въ бързо скратяванѣ епохата на Ма-врытѣ преди инквизиціята. Тогази Испанія не ще ли му са виждаше като прекрасна дѣвица отхранена за да живѣе въ тържества, навикнала на армоническитѣ и пълны съ ра-достъ ношы, на удовольствіята, на наукытѣ, на поезіята и на любовта, и заеднажъ измѣнила празничната си оде-жда на власяница, и любовнытѣ си ношы на ношы преми-нуваны въ плачь и въ сълзы. И на блѣдното ѝ и прискър-бно лице не ще ли виждаше погребалныя саванъ, който отдѣля челоуѣка отъ живота! О! колко ще е тупало сър-цето на туй чедо на Абенсарагытѣ! Колко ще са е въл-нувала африканската кръвь на тогози, на когото праотцытѣ бѣхъ царували! Той бѣ претърпѣлъ не само робството на тѣлото, но и туй на духа! Предсмъртнытъ часть ще е былъ ужасенъ за него! Той мина.

— Доста! доста! извикахъ съдницитѣ.

— Оставѣте го, рече предсѣдательтъ, оставѣте го; тѣ-зи е послѣдната милость която са дава на обвиненныя.

(127) Притежаніето на запретена книга, на екземпляръ отъ Е-вангеліето на говоримыя езикъ, бѣше доста за да проводи една цѣла челядь на огънь, особенно ако тя са случаше да е отъ богатитѣ.